

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Bol dumanlı.★
yeni Harman

Sayı 145
Eylül 2010 Fiyatı: 3 TL KDV Dahil + Kargo
www.yeniHarman.com.tr

ISSN 1303-5592



**Şair, Feylesof, Yazar...
Öktay Taftalı, ilk kez geniş
bir söyleşiyle gündemi
yorumluyor. 'Kapitalizmin
çöle çevirdiği bir coğrafyada
Kürt ya da Türk olmak
hiç fark etmez'**



**Tayfun Er, 6-7 Eylül'ün
şifresini kırıyor.. O gün,
neden günlerden Salı'ydı?
Hikmet Bil'i Harman
okurlarına takdim ediyoruz**



**İntiharda sıra Türkiye'deki
beyaz yakalılarda mı?
Foxconn kimdir?
Esin Gedik yeniHarman'a yazıyor**

**Viyanalı piyanist
Mihaela Ursuleasa,
Fazıl Say'a desteğini
yeniHarman'da
atıyor: Romanya
'Manele'si
de çok yavaşak!**



**Kürşat Tüzmen'den
yeniHarman yazarına;
'Devletin tokatını
vememissin sen daha'
Mehmet Atakan Foça yazıyor**



1987'de de durum aynıydı



Referandum öncesi şu farkı, şu türkü de "Evet" dedi diye yayınlıyorlar. 1987 referandum, 12 Eylül'de getirilen siyasi yasakların devam edip etmemesiyle ilgiliydi. İnsanların siyasi yasaklarının kalkmasını isteyenler "Evet", siyasi yasakların sürmesini isteyenler de "Hayır"ı kullanıyordu. İktidarın başını Otuz Yıl ANAP hükümeti çekiyordu. O zaman da hükümet korkusu veya menfaat yüzünden "sanatçı" olarak isim ge- çenlerin büyük çoğunluğu 12 Eylül'den yana tavır koymuştu. Bugün de değişen bir şey yok aslında, değişen tek şey o günün boykotçusu- nun sadece Ahu Tuğba olması.

Fuar'da "hayır" çıktı

28 ŞUBAT MODEL YASEMİN

"Türbanla TBMM'ye girdiği için milletvekilliği düşürülen Merve Kavakçı için en ağır yazıları Ya- semin Congar yazıyordu. Ka- vakçı'ya karşı yürütülpesikolo- jik operasyonun en kanlı ka- lemi Yasemin Congar'dı. Congar, bugün baş tacı edilen HA- MAS için de terörist örgüt di- yordu. Congar, Kavakçı'nın en büyük suçu olarak HAMAS'la bağıni gösteriyordu. Devir 28 Şubat devriydi ve Congar "za-



manın ruhu" gereği üzerine dü- seni yapıyordu. İşte Congar'ın Merve Kavakçı operasyonundan bazı gazete kupürleri.

Merve'nin örgüt bağlantıları

Merve Kavakçı ve belanı Yusuf Ziya Kavakçı'nın bağlantıları "Etilen İslami Birliği" üyeliği ve MİD'de faaliyet gösteren bazı radikal örgütlerle kollarını uzatıyor.

4 Mayıs 1999

Bunlar ne Merve

1998 Merve Kavakçı, HAMAS kardeşi F. İzzet İzzetli Birliği bağlantılarında olduğu iddiasına yapıyor. Bu iddialar olayı yaratıyor.

ABD'de araniyor

Miliyet, Kavakçı'nın İsraillik, Ürdünlü ve Suriyeli eşiyle Türkiye'ye buldu. Merve hükümeti görevlerini yerine kavayışta için "yıkalanın" kararında olduğu ortaya çıktı. Ürdünlü eşiyle, "Mevlitanın" arkadaşları ile...

ABD'de tuhaf dayanışma

YASEMİN CONGAR
T...
4 Ekim 1999

Vatansız bile kalabilir

4 Ekim 1999

Hafıza-i Harmanti

Evren: 'Şarkıcı olmak isterdim'



Darbe anayasasına hayır diye ortarlarda dolışan "Evetçi" Orhan Gencebay, 1994'te de Kenan Evren'in sanatçı duyarlılığını keşfetmiş insandır.



Şiracının Şahidi



Oral Çalıklar: Kenan Evren, Necdet Özgür, Şükrü Balı ve Nihat Özer tank olarak düşünün... Türkiye Cumhuriyeti devleti her daire Oral Çalıklar'a gurur duyuyor...

Tansu ve Özer Çiller Hükümetine Güveniyordu, Önce Zengin Sonra da Demokrat(!) Oldu

Bugün ismi "Uluda Selenisi" olan Özal zamanında başlayan ve Tansu Çiller Başbakan İsmi de İsmi "Kürasatı İyiden" olan hükümetin propagandası amaçlı televizyon programı Sinan Çetin çekiyordu. O zaman zaman bu çekimler için "TRT'den destek hazırlama" ifadesi sık olmasın rağmen TRT, Sinan Çetin'in şirketine sürekli destek veriyordu. Sinan Çetin bu hizmet karşılığında yekili bir para alıyordu. Ayrıca yive Çiller dönemi- nin TRT Genel Mü- durleri Tayfun Abdi- ner'in de danışman- lığı yapıyordu. Türkiye'nin fahi meclisleri, ya-



gız infazlarıyla, Susurluk'la ve kanakak dönemlerinden birisi olan o günlerde ce- bini dolduran Sinan Çetin, sadece Tansu Çiller'in değil de bir nedense Tansu Çiller ve Özer Çiller hükümetine given duydu- ğunu söylüyor. O hükümette "Bin operas- yon yapıp" diyen Mehmet Ağar'da Ba- kan olduğunu hatırlatılır.

"Teknoloji değişti, hayat değişti, ama Türkiye Cumhuriyeti hala aynı kanunlarla yürüyor. Tahtaları yenileyelim, çivileri değiştir- lim, yeni anayasaya "EVET" diyelim. Diş ülkeler de bize "buntların tahtası da çürümüş, çivisi de çürümüş" demesinler... Yani 'tahtası eksik' demesinler."

30 Ağustos 2010 Vatani / İbrahim Tatlıses

"İbrahim Tatlıses, salonda bulunan Kenan Evren'eyaklaştı ve 'izin ver- rirseniz elinizi öpeceğim' dedi. Evren'in elini bise Tatlıses, 'Bu benim için çok önemli artık ölsem de sorun değil' dedi.

9 Ekim 1999 Milliyet



Cumhurbaşkanı Kenan Evren'in resepsiyonunu protestove boykot edenler



Cumhurbaşkanı Kenan Evren'in resepsiyonuna katılacağını bildirenler



Ben de güzel gülüyorum... Neden olmuyor?

İzmir'de de Ford Acenteliği Ege Petrol Şirketine idi. Ford'un bu mintikanın satışlarından memnun olmadığını anladık ve İzmir acenteliğine talip olduk. Çok uğraştık ve nihayet Ford mümessilliğini alarak 1953 yılında Küçük Kardeşliği Han'da Egemak -Ege Makina ve Ticaret A.Ş.'ni kurduk. İlk Müdürümüz Nevres Gökçe, muavinide Ümrân Uslu idi."

[Yehvi Koç'un anılarından]
Nevres Gökçe, ödünemede ayrıca lapaşya'nın İzmir Fahri Konsolosu'dur.

"Melek Hanım, beni her yaz mutlaka İzmir Fuarı'na götürürdü. Manisa'dan trenle biner, yaklaşık iki saatlik bir yolculuktan sonra Basmane'de inerdik. Oradan da Nevres Gökçe'nin birinci kordondaki evine giderdik. Nevres Dayı beni kucagina oturur ve elime bir Zafer Gazetesi verirdi."

[Yavuz Gökmen, Hürriyet]

Bu Nevres Gökçe, kahkahasıyla ünlü Saba Tümer'in dedesidir. Ben de çok güzel gülüyorum ama neden olmuyor demeyin sonra halinize gülerler böyle.



yeniHarman Abonelik

Havale masrafı ödemeden kredi kartı ile ödeme yaparak abone olabilirsiniz. Ayrıntılar için **Asiye Uludağ** ile irtibat kurabilirsiniz.

abonelik@leman.com.tr

T: +90 (212) 292 94 50

F: +90 (212) 245 38 06

İmami Adnan Sokak No:14

Beyoğlu İstanbul-Türkiye

Tel: (0212) 292 94 50-51 Fax:

(0212) 248 38 06

www.leman.com.tr

1 yıllık aboneliğine

yeniHarman'da 2011 aboneliğine

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rante.org>



du. Adam teknoloji oyuncaklarını, çerini çöplüğü zaten sana satıyor ama yetmiyor artık, gelp zehirli tohumunu, topal sğırını da sana satıyor, senin dağlarındaki bitkileri, kurdun kuşun patent hakkını alacak, nehirlerini, göllerini, yeraltı sularını satın alacak, limanlarını zaten el koymuş ama ilerde dava açılması istemiyor, bunları ona veren bürokrasin siyasetinin de sözcü ulus devlet yasaları uyarınca, sözcü bile olsa yargılanmasını istemiyor, eh o zaman sözcü yerel hukuku hallaç pa-muşu gibi atmak gerekiyor tabii, haa o sözcü ye yerel hukuk, sözcü bir hukuk mu-ydu elbette ama zaman kaybetmiyordu, kapitalizmin artık saniye kaybetmeye ta-hammülü yok, şaka değil yoksa krize gi-riyor meret... Meşale budur. Eh, bu e-ko-miseliyi siyasete tercüme edersen orta-ya, eski düzenle hesaplaşma, darbeye hesaplaşma, statükoyu aşma, vasalet kur-mak tabii devirme, çığır yıkma, yoldur, demokratikleşme, gelişme, ilerleme, vb. çeklinde bir lisan çıkar. Artık sadece Türkiye'ye değil dünyaya dayatılan yeni bir hukuk(suzluk) söz konusu... Sistemim sermaye ve emtia alışkanlığı, güçleneli-gi ve hızı önünde, gümrük dahil, hiçbir yerel engel tahammülü yok, burayı da-mamak lazım. Tekellere yerel rakipler çıkamaması lazım, yine tekeller arasında em telak olmanın belirlenmesi ve diğerleri-nin kıyılması, yutulması lazım, piramit-i silvirdikçe silvirmesi lazım, krize giriyor sapıyıyor yoksa...

Türkiye solunun durumunu bu bağlam-da nasıl değerlendiriyorsun? Liberal Sol, Ortodoks Sol, Ulaşılabilir Sol... Nasıl görü-yorsun bunları?

Evvela bunu söyleyeyim, "sol" üzerine yukarıda diye getirdiğin sıfatlar, solcu ol-mayanları, sol'a dışardan bakılanları ya-kınladığı sıfatlardır. Yani sol'un liberal, ulaşılabildi, ortodoks'u olmaz. Sol'un içinden bakılan açısından "sol'un içinde re-vizyonizmi ve oportünizmi, pratik ve se-kerteri" olur. O kadar. Öteki sıfatlar, söz gelimi "liberal sol", sol açısından sadece oportünizm ifade eder, "ulaşılabilir sol" re-vizyonizmi, "ortodoks sol" ise sekerteri ifade eder. Ama solcu olmayanlar, dahası sol dışıncı si-s-temi hakkında fikri ol-mıyın, doğru dü-rüst bir Marks ve ya Lenin metni okumadığı hal-de sol hakkında da sorunsuz-aca atıp tutanlar, bu kav-ramları geli-gilisi birbirine ekleyerek tv tartışmalarında falan komedinin dozunu artırmaya çalışıyorlar. Prof.

Mehmet Altan bir tv programında "ben liberal marksisim" dedi sonra bir rakı, köme, komedi anırsunuz mu? Bir-lik edince, kendisi de güldü...

Darbenin kime karşı yapıldığı çok açıktır, bu ülkede, Latin Amerika'da ve Asya'da darbeler yalnızca ve yalnızca sola karşı, toplumsal devrimci muhalefete karşı yapılır işte o kadar... Tartışmak gereksizdir, darbeden kimin nemalanıp iktidar olduğu da açıktır, neyi tartışacağız...



Kapitalizmin ömrü daraldıkça, zaman kayıyorlar, kâr kaçaklarını en aza indirmesi gerekiyor. Bu nedente bir zamanların İdr Amin gibi, Saddam gibi, General Ortega gibi, General Evren gibi aracılarına, masa adamlarına ya da onların sivil demokrat görünümü benzerlerine artık ihtiyaç yok. Doğrudan el koyma ve ortamı doğrudan dağıtma zamanlarındayız.

Başarın maalesef memle-kette örgütlü bir "sol" yok, tek tek solcular vb., sol sempatiz-yanlar var, ama ol-sayız övren ög-ütül-ge yapıyor yok. ÖÖP, TKP, EHPF vs. parti-lerin topu... 12 Eylül öncesinde olduğu gibi han-gi şahsi siyasi ve tahsisi ideolojik gerekçelerle farklı partiler olduktan an-lanlar varsa beri gelin. Haydi desen, bir aneoligist cephe bile kur-mak için bir partiye kaç parça, nedir bu yün, yarıncık bir so-lun temsilcilerinin bu kadar pığın egolu

olması haklı var mı? Hayır, Berlin Du-varı öncesi soyayek ve antioyayek ol-mak falan gibi şuaların temel ayır-nımlardan vardı, ama artık bu tarihi ayır-nımlardan genel bir övme kalma-mıyor, öyleyse... Bir bir feylozof olarık, bu partilerin bütün ideolojilerini birleşt-i-rem veya tanımlay ayırıp bir metni bir genelle kalıma alabiliriz. Mesüle bu ka-dır ajırmıdır yani... 12 Eylül öncesi çok güçsüz yetersizdi, alibiylemi güvenciler ve onlar bilyorlar dnyodur, bu şırıllıkla gerekli ve gerekçe yapılmıyordu. Şimdi bazen 12 Eylül öncesi farklı fraksiyonları teorik yaşıyorlar şahıflarda falan bulup okuyorlar ve hatırlıyor... Nostalgik ama çok acı... Meğerse hepimize konu-suldermiş ama ne şişme, o kadar olur. TİP'e TİSİP'i ayırıpın, Dev-Yo'la Dev-Sol'u ayırıpın, hani kendi kendi diler-lerinizle... 12 Eylül öncesi Halkın Ya-şayın ne bileyin H.K. de H.Y. ya, H.Y. ve ayırıpın sözde demir ideolojik taahhüt, hep-

örneklük düzeyinde, çok yazık olmuş ş o-çok. Şimdi darbenin güneşi bir yana, ama Türkiye S'ol'u da o yıllarda tarihin sundu-ğu bir fırsatı bilecek bilmeyerek fena hal-de heba etmiş. Türkiye'de sol bu sentez-ke ve komik ideoloji üretme ve ayırışma baş-talından kurulmadıkça, yenilim bir ha-reketin mensupları egolarını yenilenlerin hilafeti düzeyine çıkamadıkça, umut yok, yapacak bir şey de yok.

Abi, senin yaşadığın 'Beyin Çivileri' der-gizinin en çok ses getiren köşelerinden birisidir. Seni bazen yazayan bir 'Kullanılan Adam' gibi görüyorum. Sendeki bu dışar-dan bakabilen gözün uzun yıllar Batı'da yaşamış olmanla ilgili var mı? Bu anlam-da bir köşelene yapar mısın?

Gurbet, onu gurbet olursak bile, öyle algılayna gurbet öğretileridir Başarım. Hayata ve dünyaya kuşaklık bakma yer-i der gurbet. Senin olmayan bir kültür, dil ve coğrafyan gözünden, senin olan, ol-duğunu sandığın yerlere bakınca bambak-ça görürün manzara. Ben gurbette geçi-r-dim yemeyiş seni boyuncu, kendini inandır-gın değerler bakımından konserve-ye alma imkânı buldum, az kâzınlarak az sıkırmamın, lıyakat oramıdık ki buldum, kon-seyeye geleb kalımadın yaşamının hazı-na ve önemini pratikte yakaladın. Aynı şü-re-de Türkiye partilerinin çok acımasız ol-duğunu, sözcü iyi yaşam ve sıkıktan tut-kusu nedeniyle kendi kuşakından insan-ları, reklamlı yazarlığını, medya yalancılığını, borsa cambazlığını teslim olduktun gör-düm. Kuşaklık yılık mülk'ülür 3-5 bin dol-ar olan ülkemde ortaokul öğrenimle-gin çıkışmısendiğine, 40 m'lik bir evi kin-senin beğenmedine tank oldum, hâllı da öyle, dışardan bakınca beni sıyalı durum falan değil en çok yurdumda yoksulluğun soylu duruşunu yitirmesi ve toplumdaki di-kenli eğilimlerin, açgözlülüğün arınma-ı uzdu. Yurdumda açgözlük ve görme-mekçilik, enverlerin, zenginlerin ve yoksul-ların ortak eğilim olarak öne çıktı. Mesüle bunu alabildiğin ve kastedi biçimde körük-leyiyor. Berli'nin Duvarından sonra eski Do-ğu Bloku insanlarında görülen türden bir açgözlük ama onlarda çoktan açıkla, bu-rada tam gitmez. Yurdumda eses sol-run sıyısı, ekonomik falan değil, alışkılar. Benlerce yılık tarih yığını, varolma irade-sinin kâzınladığı soylu ve alışık duruşu-mu yitiren bir toplum, komünizm ge-çiren ne olur, yerle geçirmiş ne olur?

Abi seninle çok konuşmuşuz bir kez-ten var. Olgunlaşma bir sürü bir şey olma-ya çalışıyor. Ancak bu arkaeşirde, her de-yerli bir şey denemeliye de imkân tan-ıyor yerle değil mi? Biraz örnekle anlatır mısın?

Yıkılansız insanları, medyanın, eğlence sektöründe, futbolda, turizmde vb. rüyaya işlerde çok uğurları eskiden de tank ol-duk. Ancak son yıllarda haddini bilme-lik, arıslık, köstahlık öyn tanınmaz şekilde alınıp bapını gidiyor. Gençlere bir arkadaş Kınay'a bir arkadaş, kırıkta kırık, perso-nalıya bir arkadaş, her arızası nâzı dedim, ya-makla parmağı bastırı dediler. Şimdi Er-can Sançlı şahsı doktor değil, hampe değil,



moda, olimi reklamcılık, arada sayarlar, olmadı en son magazin ekinde kişiler yazarlığı bittiriyor macera. En son ve güzel tren çekti Enver Aysa'dır, diyi sunu o kadar olur, iyiyi, şırı, kış, tam tınıtım, tı yazarlığı falan derken ÇP'yi yönetim kuruluna paraşüt, nıslı ama... Kilpçidoğ'u'na da heblı olun, adam kimez tanımayız, yüzlerce milletvekilı arazında bulmuşukken, Tuncay Mollavelsioğ'u yarılları tıyıcı gıladı. Konuşmaları, kış bayıyır, elran pedagoğ'ı şırı, fakat sebatkar bırı anlanımdı kadıyırı Tuncay Mollavelsioğ'u "yörsülük ve yörsülük" diye program yapırdı Kilpçidoğ'u'na. Ama şırı şırı başkını olunsu.

zor gününde seni tanıtan
adımı unut, tut göz, her
yere yazılan ama bir
tutku bir şey olmasın
yan adımı bir
basın danışmanı
tavin et... Bravo,
vefa buna derim,
erdem buna derim
ışte.

Medyanın, medyayızdır biz, orada yazamadığını burada yazabilirsiniz, orada yazamayan adamburada yazar, Aydın Doğan'ın sahip olmadığı özgürlüğe, serbestliğebiz sahibiz, onun yokama bizim "köşkümüz var deryaya karşı"

Kabildin TV program-
larında da altını çizmiştin. Sen-
ce bizim dergi gibi dergilerin hayatımız-
daki önemi ve görevi nedir?

Aslında yazılış yanlışlığı "alternatif" medya" diye. "Söylenti" diynce sanki böyle deneysel uşuk kapık bir şey çabırıyor. Oysa asıl ve olması gereken medya, doğru ve insani medya biziz, değer sahibi medya biziz. Reklam almıyız, bağışmıyız, doğru bildiğimizi söylüz. Bütün medyanın aslında böyle olmasını istiyoruz.

Şimdi "kuşvetler" yazılış diye tuttuğumuz gidiyorlar

ve tüm kuvvetleri bir merkezde toplamaya çalışıyorlar, medya da bilmek kapını kuvvetle bağımız ve ayrı almalıydı, yani bizim gibi. Şimdi diğer kuvvetler bütünleşmiş medya arka kendi kuvvetini temsil etmiyor, hükümetin, yargının veya meclisin kuvvetini temsil ediyor. Yani, ordular her birinin bir temsilciyi temsil ediyor, ama bu temsilci her kuvvetin temsil edilemiyor, mesela yazar. Medyanın, medyasızlığı, orada yazılmadığı burada yazılıyor, orada yazılmayan ama burada yazılır, Aydın Doğan'ın sahip olmadığı özgürlük, serbestliğe biz sahiptir, onun çok ama bizim "kolleksiyon" var deriz ya kanı."

Abi son olarak, geçtiğimiz aylarda yayınladığımız şehirden köye dönüş önerini pek çok insan tarafından çok tartışıldı. Pek çokları da bunu gerçekçi bulmadı. Türkiye'nin en iyi 'yaşam köcu' olarak hayatlarını bir cenderede hissedene arkadaşlarımızla nasıl bir çıkış yolu öneriyordum?

Evveet, sloganımız neydi: "Zehirdeki evini sat, köydeki toprağını geri kazan", hepimiz köyden gelmiydik mi buraya, bakAY, Doğan Gümüşhane Kelik'ten gelmiş, Sabancı'nın, Kaç'un tarlaları duruyor, adamlar üstüne daha da toprak satın alıyorlar, heranın ailesiyle gericileri buluyoruz adımı, seni zorladık, daha ne istersen, omana varsa git sende dederin satmış toprakları geri al diyorum. Yoksa Kaç'o toprakları da alır, seni de irat yapıp yarı birizler...

zaten şehirde onun ergat-
sın, bir de metropol
hayat paralize oldu-
ğunda hâlâ ona ba-
ğımlı olmak mı ist-
tiyorsun? Benim
söylediğimi ger-
çekçi bulmayanlar,
loto oynamayı
buluyorlar acaba
böylelerinin kendime-
li durumlarının şikayet-
leri gerekiyor. Hayatında

yeri Harman

Aylık
Yerel Süreli Yayındır

LM Basın Yayın Ltd

Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni
Tuncay AKGÜN

Editor:
Başar BAŞARAN
Yazışları
Müdürü:

Ayhan ERDOĞAN

Ali YAVUZ

Ayhan DÜZ

Mehmet Bekaroğlu

Ezgi Aksoy

Fahrettin Ege

Sercan Zorboza
Robert E. Fries, Boston

Cemal Dindar

Filiz Elasu

Hakan Erdoğan

Ata Erad

Ahmet Kanbay

Cansu Başak

Alper Erdik

0012-2012-14-100-0012-2012

pramāṇam

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi- <https://arantey.org>



Tayfun Er 6-7 Eylül olaylarının bir şifresini daha kırıyor



• 6 Eylül 1955 Günü Neden Seçildi?

• Salı Niçin Sallanır?

• Olayların Ardındaki Gizemli İsim Hikmet Bil'i Harman Okuyucularına Takdim Ediyoruz

• Sedat Simavi-Hürriyet-Hikmet Bil İlişkisi

yeni
Harman
özel

Seçilmiş Salı'nın Bir Bil'eni

Başları: Şimdi ne iş yapıyorsunuz?
Sahit Hikmet Bil: Beyrut'ta Basın Ajansı.
Başkan: Hadise anında ne işle meşgul
dünüzt?

Sahit Hikmet Bil: Kıbrıs Türkür Cemiyeti-
nin Ralisi ve aynı zamanda Hürriyet gazetesinin
muhabiri idim.

6-7 Eylül Olayları diye bilinen insanlık aybı-
nın davasını görüldüğü mahkemelerin 1 Kasım
1960 tarihli oturumunda tutulan zabıtlardan
(Celal Bayar'ın torunu Emin Gürsey Nispeti-
nin hazırladığı) aktardığım üstteki kısa bö-
lümde ismi geçen Hikmet Bil kimdir? Kuşku-
suz olayların en önde olan Kıbrıs Türkür
Cemiyeti'ni anlatmak gerekliyord, ama pek çok
kaynakta bu cemiyet anlatılıyor o yüzden gir-
miyeciğim. 6-7 Eylül'ü baştan sona anlatmak
da burada mümkün olmayacağı için okuyucu-
nun olayları kabaca da olsa bildiğini kabul ede-
rek, bir dergi yazısı kapsamında özetlemek bi-
çiminde bir kişi üzerinden Eylül ayı münasebe-
siyle birkaç notuza dikkat çekmek istiyorum.

Hikmet Bil, Hürriyet'in muhabiriyim diyor
doğru ama sıradan bir muhabir olarak anlaşı-
lırsa Hikmet Bil eksik algılanır. Uzun gazeteci-
lik hayatının çok büyük bölümünü Simavi'lerle
(Sedat, Haldun ve Errol) geçirmiş ve en üst du-
zeyde gazete yöneticiliği yapmış Necati Zincir-
kanları arasında şöyle diyor: "Gazetelerin yazar-
ları Hikmet Bil, Sedat Bey'in misyonunda
bulunuyordur. Yürüştü ve yurtdışı seyahatlerin-
de her yanında bulunuyordur." Demek ki Hik-
met Bil gayle "sıradan" bir muhabir değil, doğ-
rudan patronun çok yakınında yer alan birisi.
Bu yakınlık nereden kaynaklanıyor diye sordu-
ğumuzda cevapları bir kısmını Hikmet Bil'in an-
latıyor. Bil, "Türk Basın Birliği'nin başına
Hakkı Tanık Üstün yerine Sedat Simavi'nin
geçtiği gündün İstanbul'da bir toplantı oldu.
Sedat Simavi'nin konuşması sırasında birini
ve başına yine Sedat Simavi'nin geçtiği gün-
dün İstanbul'da bir toplantı oldu. Sedat Simavi
Hikmet Bil, Kıbrıs konusundaki olağanüstü



denetilecek bütün çabalarını, duyurduğu mil-
liyetçi kimliğiyle uyguluyor. Olabilir, zaten eli-
zitte başkına da bir veri yok. Sedat Simavi'yi
çok sevmesinin nedenlerinden birisi de Kıbrıs
tanesi. "Zaim, Kıbrıs'ı olayı deyince bile bili
Sedat, Simavi'nin gelecekti" diyecek kadar
da Kıbrıs ile Sedat Simavi'yi özdeşleştiriyor.
Zincirkan da anlatılan bir bölümünün başlı-
ğı "Kıbrıs Sedat Simavi'nin Ölümüne Sebep
Oldu" koymuş. 6-7 Eylül öne çıkan gazeteler
ve Mithat Perin ve Gökün Spahioğlu gibi ade-
tleri. Sedat Simavi'nin ölümünden dolayı birini
ve başına yine Sedat Simavi'nin geçtiği gün-
dün İstanbul'da bir toplantı oldu. Sedat Simavi
Hikmet Bil, Kıbrıs konusundaki olağanüstü

doğru olan Sedat Simavi ve Hürriyet'in
fonksiyonu anlamıyorsa, ne 6-7 Eylül ne de
medyenin rolü anlaşılabilir.

O Otomoblin Dili Olsa

Hikmet Bil'i "önemli" kıtan kuşkusuz olaylar-
da başrolü oynayan cemiyetin başkanı olmak
ama daha da ön plana çıkaran şey 5 Eylül günü
Başbakan Adnan Menderes'in makamı arasında
Menderes'e yaptığı özel görüşmedir. Hikmet
Bil, Kıbrıs'tan Londra'ya gider, Kıbrıs Türkür-
rini demelerine Kıbrıs'taki partinin bir organı
olmasını sağlar, bir basın toplantısı yapar ve
Kıbrıs konusunda savag çıkacağı yolunda uyar-
da bulunur. Londra sonrası Paris'te de bir top-
lantı yapar. 5 Eylül'deki meşhur görüşmeden
beş gün önce de İstanbul'a döner, Menderes'e
görüşmesi, bugün en önemli sit alanı olan yere
yapıldığı için çok eleştiri alın, İstanbul Adıye
Saray'ın açıldığı esnasında olur, Bil, o görüşme-
yi şöyle naklediyor:

"Açığa çıkmış. Sabah 11 idi. Nusuklar ay-
yıldı. Bina gezildi. Benbir kenarda duruyordum.
Menderes'e, eli uzaktan selamlaştık. To-
ren bitti. Menderes' arabasına binmiş. Yanı-
na da devrin adliet başkanı 'Şevki Çiçekdağ'
oturmuştu. Menderes 'Çiçekdağ' a bir şeyler
söyledi. O arabadan indi. Menderes' yaverini
çağrdı. Yaver koparsın bana geldi ve beni Baş-
bakan'ın arabasına da vetetti. Başbakan yanı-
na oturdu. Araba dinar yoluna doğru hare-

ket etti. Vatanıya arabanın içi penceresin-
den karşı dikeylece, atıyorlardı. Meğer adet-
miş! İlk kez görüyordum. Bazıları eğilip al-
mak istedim. Menderes' bir eliyle halkı selam-
larken bir taraftan da bana:

- Zahmet görmeyin...
Dedi.
Sonra araba divan yolunda ilerlerken
- Ben Florya'ya gidiyordum. İsterseniz be-
rabir yemek yiyiz' dedikten sonra 'Kıbrıs'ta
ne var ne yok' diye sordu. Kıbrıs'taki durumu
anlattım. Şiddetle silah ihtiyacı olduğunu
söyledim.
- Silah veremem ki bizim Kırkkale silahları
bir gün karşı tarafın eline geçerse Birleşmiş
Milletler'de güç durumda kalırız' dedi.
- Orları paralan yok. Ota bile İngilizlerin
kontrolünde sayılır. Oysa Kıbrıs'ta silah isten-
diği kadar var. Biz cemiyet olarak şimdiye ka-
dar yüz bin lira topladık..."

Derince:
"O halde o parayı Malye Bakan Hasan Po-
lak'ın varın Kıbrıs'a aktarın..."
Dedi elinde Başbakan.
Kendisi de Başbakan olarak ertesi gün ce-
miyetimize beş bin lira kıyıda rımda bulunacağı-
na ilave etti. (Bu çek ertesi günü gerçekleşen
Türkiye Garanti Bankası tarafından gönderildi
ve elimize geçti).

"Menderes' Leman lokantasında 24 Ağus-
tusta varlığı demetleri net bulduğuna göre,



Adnan Menderes ve Hikmet Bil

Alzheimer

Son merhale bir fasıl hazandır ki sürer
Geçmiş gelecek, cümlesi rüya görürün

Yaldız Kemal

Anılar, denizedüzen madeni bir paragibi bilin-
cimm derinliklerindeyapılaburken, o bir ya-
dan geleceğin kurtarması çabası. Eskiaza-
metlialihni düşününce, bu halinüzülmeklede
değil. Şimdi feryat sönmez gözleriyle öylecekleri.
Yorgunbacakları, zayıf omuzlarını künüyütaya-
nıyor. Tamam, gençliğinde de ne olduğunubiliyo-
rumayınca de bu hali içleracıgeçiyor.Hala,
doğumgünlerinedefan süslemepüsünüyor ya, akl-
lınakıncık dudaklarında kalıncırmızı rujlarıyla
Semiha Berksoy geliyor. Onun kadıncıhüznü.
Gençliğiniyitmiştirini bilirkenyaşlanıma inanmay-
cakkadardaki kibirli görünüyör.

Adnan'ı bileiyi anıyor biliyor musun?Hâlbuki
ona nelerettiydi hatırlarım.Utanımsa, vıcıkpoma-
dalı zamparayı nuryüzümuslumanıyapacakda,
Allahdostıydı eteklerineyapacak. Yahubu
adamdeğil miydi cümlesine kök sökürken? Gavrula
tıpışırken, hadisimianları "Küçük Amerika" masal-
ları anlatabilir. Çocukları bilmeçkâk sette
anlatıydy da, ta sarı demlere gönderdiydi. Ceste-
rigeldi uçak uçak. Yok, inanki şimdi ona laf söy-
letmiyor. Ellerı tırtıyerek, uzaklara bakıp' Ah'di-
yor,'Ne yürekli, ne demokrat biradamdı'. Yazıkla-
nyorsundeki misen de? Yapacak birşeyçok. Hatı-
rlatmaya çalışınca olmuyor. Bazen diyorum ki
'Hatırlasana, 55'in Eylül'ünü, o deheği nasıl unu-
tursun? Gözlerinemeleniyor, hatırlıyor. 'İşte'diyo-
rum'Onlardeğil miydısanabunu yapan?'Hepbu,
diyor 'Hepbu vandal milliyetçiler'.Elbette o da
var ama ya asıl...'' diyecek oluyorum ama nafle. O
artıkınandığıgibi hatırlıyor. Galiba,kendisinden
kadarsuçluoluğubir geçmişihatırlamayı kaldırma-
yor. Ondand olacak bu kendisinden başla herkesi
suçlaması.

Mısıl,Dersim'iyıkımsı İsmet'e,rahatlatmış. Birde
yalandan öfkeleniyor ki hatırlatıncasorma. Soruyo-
rum:'Seni,sen yapıbütünsunurlarbo olayın
içindeçok muydı? Ortanın soluyarda ortanın sa-
ğı yok muydu? Adnan neredeydi, Celal neredeydi?
Necmettin'in fikriyatının nüveleri yok muyduora-
da? Bugün beyazgömlüçemeydianlardağabıran-
larında atalarıyok muydu?'Sen'diyor 'Bilmezmiş,
bulşmet'in zihniyetini' 'Yahuonu bilirdim değ-
derlerin de bilirim' demenin bir faydası olmuyor. Belli
ki artık zihni bir lavabo olmuş,elleriniyıkıyorza-
simlerin.

Sırf Adnan değil, kardeşleri de meğer meleklermiş
biliyor musun? Turgut da,Süleyman'da hepsibirer
oğurlukmücadeleciymiş, askerlerle boğuşmuşdur-
muşlar. 'Yahubak, seksen yediyaşınageldin, ne
elindevarne avucunda, bu halin olanı yüzünden
değilmi yanı?'' diye soruyorum, yüzüne kızgın, şaş-
kın bakıyor.'Hayır' diyor, 'Çocuklar alamadıkları
kırtırlı inisiyatif'te Ama neyin inisiyatif altmışense
siren sirtından immedir. 'Onlar'diyor gözlerini
büyük büyük aç' 'Mesayetenin gününüzümü
gönderdi? Yahı kardeşlerim'den garızyırdıya
küçüğü, onun karısı, çocuğu, çocuğu hepsikarın
oldular. Negin yüzü gülmeyeçektir, bu sadıklan-
nın hepsi bu fukaralıkları imparatorlar ebiyasın-
dılar. 'Nereden çıkardın cobandığıya. Bak, şimdi yedi
sülesinderrıyöner olmayankaldı. Yeğenleri,mil-
letin paralarını çuvallara kaçırmak yakalandılar.

Bak,birsensin fukara, nasıldırda onlarinsenin
için mücadeleettikleri inaniyorsun? Paralarıcuka
yaparlarkan tümğüş onlardaydı da tamsenin iyili-
ğine bir iş yapmıçedekilerinde miğüşleri alındı?
Şimdiböyleelleriniyıkayıp, hiçbir şey olmamışgibi
gimlerini nahl müsaadedersin? Karışmasın'diyo-
rum, 'Onlar, benim öz evlatlarımdı onlarla ara-
maçlietlergirdi' Hasınhalın, tükeniyorumalla.
Ne yolsuzlukları hatırlıyor, neonlarcasene bime-
yenoklukt sevdiארarın. Kendilerinde bile demokrat
olamıyadamları, yapıyor sana demokrasimicah-
hid, karışındakiler deonları sındırmeye çalıncac-
berutlar. Diyorum ya,kendi tarihinihiştan yazıyor,
hemde kendisini on üzmeçceği,suçtu her başkala-
nata atibleceğikilde. Ellerı tırtıyör,gözü görmü-
yor,mırsınabıncıda bekleyen biryığın akaba
var,onlarıartık dost biliyor.Tane tane anlatmaya
başlıyorum. 'Senin ceberutluğınmadıgırdı dedigin
adamlar, ceberudun bızatıhikendilerindiy. Yalncı
siren sirtında yaşıdılar. Başına her belayı bu
adamlaraçtı. Cehaleti, manipülasıyona, basınağa-



larını,kemiklisermayeyihpsini bu adamlar üretti.
Bunların ardılları bile bunların yöntemlerini öğren-
diğüçün,yfne bunlarısuçtu. Amerika'yı nasılinu-
tursun? Başınagelenlerinfaili o değil mi Marshall
yardımları, 12 Mart', 24 Ocak', 12 Eylül'ükur-
şukında neleritil aldıklarınsı unutsun? Yüzöl-
me kılıçımyerecekbakıyor; 12 Eylül ile Recepog-
lum hasılayıyorsa, beğeniyorsun? Yahı 12 Eylül
lü'ü'OurBoys' diyenlere sormadan nasılolacak
bu? Üç tane maddede değitirecek başımızış ki ka-
nıun'ı bısınımıolmadan 12 Eylül'ün hesabını
kim sorabilir?

'Hatırlasana' diyorum 'Ziyan olan çocuklar vardı,
hanisensin onları öldürdü? 'Kandırıldılar'diyo-
r. Ne kandırmasa, sen,onlarıısırtımdöndüğünçün
öldüler, senin için hayatını verlenere sahip kılma-
dığınıncıyol gültüptiler, içkenlerde biraktınonla-
nı. Ağlayacakçerde gıllımsıyör. 'Kandırıldılaryaz-
ık' diyor'. Ajanlar vardı ne dönem, ama şimdiki
bak nasıl kısıvrak yakalanıyorlar' diyyedemediyo-
rum. Tuncay'la Mustafa'mı yanı? Telsa başka yer-
lerebakıyor. 'Kaçırmağözlemi' diyerek bu sefer
ben sinirleniyorum. Oldurdun onları,hemde öbür-
leriniyüçünü pekiştirimeçtin oldurdun. Sennkile-
ri burada hakimikalmı için yok ettin.Onlar, verdi-
ğingüçuelini yüzünbulatıncıya şimdinyeınoları
korumak için çocukları hatırlarını dayok ediyor-
sun. 'Hatırlamıyormu' diyerek kulunlazınsın, do-
ğruşu gıyahlı hatırlayacakmış. Senin bunca gıyahlı
beberbırtıyayma hakkınıyok. Zindanlarçürat-
tıklarının suçunıyalınyalınsıyır beyulanın üzerine
atarakvıdanını rahatlatıma izin veremem.

'Hepsı' diyor 'Bu vesayet düzeni yüzünden'. 'Bak'
diyorum, Ben böylebir düzen yok demiyormu ki;
ama ya o düzene alınsarak,uzlaşarak ve birolup
kendi halkını soyanlar? Ya o düzene öz siyasetçile-
ri, şimdiki nüslü onlara mağdur müamelesi yaparsın.
Tüm körtüklerini missebilir bir düzene alaşığ e-
deceğim derken nasıldıolırdı ondan sadece bir kısmını
suçlar,gersiminelini kolonusallayaraktemizeçik-
masına gözyumarsın? Senin tutmaına izinverdi-
ğindimenele dedik herkesineldiğün bılhaldeka-
bahatı yokmu? Bırkışınımtıllaksuçu,ışıngele-
meyen kısmını da doğrluk abidesi gibi nasıl gze-
rirsın?Denise,anar mezarlar diktimdahaneypa-
yı? 'Müştabak be sen' diyorım öfkyleye. Gözle-
ri neperdiyor,yı,başka tarafa bakıyor. Belli ki artık
sonfasıla gittiymiş, geçmişgelecek cümlesi rüya gö-
rüyorum. 'Yahıyay'la, anlayacak hali kalmamış,
einde kala kala Orhan Pamuk kalıyış. Ya ne ola-
caktı? diyorum içimden. Sanatı böyleolan yerin
devrimi de bu kadardı. Ha benim babamadağı
hesaplaşalım tarihimize... Böyle olacağımız demek...

Cemaat ve Sol

Cemaatin bir dudadı yerdemmiş, bir dudadı
gıkıyemmiş. Okulları da varmış, devlete kadrolar
da. Cumburç'tın yok muydu okulları?
Her salıh bazar ola geçirip müylönlara coşuşa
andığı söylemiş mi? Ne oldu? Yenitirebeldi
mi istediği gibi bir kuşadı? Ferhüddin'in büstleri
ola ne olar, beykelleri ola ne? Kolyalı değildir
bunlar. Bu ülkede her damla kadroların fikriyatı
oportünizmdir. Bugün oradan esen rüzgar, yar
ın başka yerden. Sen bak ki kim yürür ite-
diklerim. Dimeçli çit salıncını kıldırıp
Yeni bir söz söylettilere. Sözetlerinde sami-

mi ol, çılpın ol. Umudu yeşerecek kadar
ınışıl ol. Bak gite, kalıyor mu kadrolar, cema-
atlar. Hepsı birden siren kadrolar olavırtı olu-
yor. Yeri ki sen durma öyle başına yabancısın,
kendine yabancı. Diğin, çalı, gıym. Sel gider
kim kalar, Asolan doğrutıyör savunabilmekti.
Hakeme itiraz etmekle, hakemden senden olma-
dına itirazetmek olmaz bunlar. Bak, çalıları-
nı %60'sı sigortasız bu ülkede, 10 milyon da
ısız var. Kimi dilini konuşamadığı içti derli,
başka bir dilde konuşuyor. Hepsinin merhemti
sıcak tıbbi ilaçlar, ilaçlar, yara, çiz, di-
ğin, kemış. Gerini laf-ı gizaf!



İntiharlar da sıra Türkiye'nin beyaz yakalılarında mı? Yoksa beyaz yakalar da hızla mavileşiyor mu? Esin Gedik, yeni Harman için yazıyor

Çorlu'ya geliş bayram havasında kutlanan Foxconn kimdir?

Başbakan'ın prensi Yatırım Ajansı Başkanları olarak Işık'ın ihalesinde tur getirdi. Alpaslan Korkmaz'ın ülkeyi terk etmeden açıkladığı son yatırımı dünyanın bir çok yerinde fabrikası olan Foxconn adlı dünyadevinin Çorlu'ya gelişi. Devlet Bakanı Zafer Çallıyan da olay yerinde hazır. Her zaman olduğu gibi elimizi ovuşturarak kabul ettik, yeni bir yabancı yatırımı daha. Gazetelerin ekonomi bölümleri bu haberi sayfa manşeti yaptı, TV kanalları imza törenini canı yayınladı. Elbette işsizlikte dünya rekortmenleri arasında yer alan bir ülke işçiyi istihdam yaratacak bir kapıda laşım için önemli. Ekonomik krizde bu yatırım kararını alan Foxconn kimdir? Ansiklopedik bilgi olarak şöyle tarif edebiliriz: Dünyanın farklı yerlerinde fabrikalarını Apple, Sony, HP, Dell, Intel, Motorola, Microsoft, Nintendo gibi dünyaca ünlü markaların üst düzey teknoloji ürünleri imal ediyor. iPad, iPhone, Mac mini, PlayStation3, Wii ve Xbox vs... Binlerce çalışan var...

Görünüşte yüzün başları bir şirketin Türkiye'de yatırım yapması hem mavi hem de beyaz yakalı çalışanlar için önemli bir fırsattır. Öteyandan Foxconn'u dünya medyası ve sektör son bir yıldıkça sayıya da çalışanın intihar ettiği bir şirket olarak tanıyor, İntiharlar artık gilenenemeyecek hale gelince şirket yönetimi çalışmaları düzenlemek yerine masallar uydurmuş, iş sözleşmelerine "İntihar etmeyiş" maddelerini koydurmuş, terah etti. Paranın yeteri olduğunu düşünen yönetimin intihar öldürme "yuh"ı artık dedirten başka bir önlemini devreye soktu ve binaların etrafına çelik ağlar verdi. Foxconn çalışanları neden intihar ediyor? Ağadaki cümleler yeterli olur sanıyorum.

Şirketin hafızlık çalışma süresi 72 saat, yani 5 tam gün. Çalışanları birbirleriyle konuşmaları yasak. Üretim bölümünde kimyasal atıkların korunacak herhangi bir sistem yok. İşçiler bu insanlık dışı uygulamanın karşılığında ayda sadece 172 dolar kazanıyor. Bazi işçiler intiharettiye bile can bulamadan hayatını kaybediyor. İşte bir örnek: Aralık 32 saat çalışılan bir işçi, 10 saatlik molanın ardından yine işinin başına geçirdi, 12 saat çalıştı ve öldü. Yine yığılma, yığılma, yığılma... Vahşi kapitalizmi bu kadar insanlık dışı atöyletirdi. Bu kadar insanlık dışı muamele yoktur! Unutmadan yazayım,

tuvalet izni de 2 saatte 10 dakika o da eğer hastaysanız... İş dışında bile zorunlu olarak üniforma giymek de işin cabası.

Bu sorunlar maalesef sadece Foxconn ile sınırlı değil, rekabetin artmasıyla beraber birçok bilgin şirketi mavi ve beyaz



yakalı çalışanlarına ciddi şekilde baskı uyguluyor. France Telecom'da yaşanan intiharları unutmak mümkün mü? Avrupa'nın en büyük iletişim şirketlerinden biri olan France Telecom çalışanlarına uyguladığı mobbing nedeniyle onlarca kişi işi intihara sürüklendi.

İnsanlık dışı koşullarda çalıştırma, aşırı ücreti bile çok gören patronizm yetti aruk beyaz yakalı çalışanları da tehdit ediyor. Geçmişte kaldı, önce koleji ardından popüler bir üniversitenin bilgisayar bölümünü bitiren çok uluslu bir şirkette 4-5 bin dolar maaşla başlamak. Birkaç yıl önce bir gazetesinin insan kaynakları ekinde çalışan üniversite mezunlarının en çok terah ettikleri şirketlerle ilgili bir dizi hazırlanmış. Uluslararası teknoloji şirketleri ilk sıralarda yer alıyordu. Bu şirketlerin genel müdürlerinin kaynakları yöneticileri ve röportaj yaptıkları çalışanları kuluga o kadar hoş gelen şeyler anlatıyorlardı ki Türkiye'de beyaz yakalıların arasında sendikaya olan yabancılığın nedenleri ortadaydı. Sendikakı olan ve toplu sözleşme bile yapmadan daha iyi koşulları sağlayacağının garantisini yoku, en azından ücret sendikacılığı açısından.

Ancak haberler yayımlandıktan sonra söz konusu şirketlerin çalışanlarından ya da o şirketin taşeronlarından çok sayıda e-posta alıyorum, benim gördüğüm budandır bir kısım. Şirketler beni kullandığına itiraz ediyorlarmış e-postalarda anlatılanlara haber yapmak istediklerini de belirtmişlerdi. Bu başka

Orçulu yazıştığım şirketler arasında ABD ve Avrupa'da tüm çalışanları sendi-

kali olduğu için bizim gibi Asya ve Uzak Doğulu kölelerine göre çok daha rahat koşullarda çalışıyorlar. Sosyal hakları, ücretleri insanı düzeyde. Bu durumda baş edemeyeceğini gören ve yapısı gereği her daim daha çok kar etmek isteyen şirketler, özellikle katmadıkları yüksek olmayan ücretimleri istedikleri gibi at oynatırlar. Sahipleri dünyanı en zenginleri arasında yer alan, yaptıkları bağışlar, kurdukları vakıflarla "İnkırlere" destek olan patronlar için iyi bir seçenek.

Türkiye'de bu ülkelerden biri. Çok uluslu şirketler 90'lı yıllar itibarıyla ard arda Türkiye ofislerini devreye soktu. Bu şirketler öyle önemli yazılımları ürettikleri ofisler değildi zaten kiivsem de böyle bir beklentisi yoktu. Satış ve hizmet ağırlıklı olarak organize edilen bu şirketlerde ilk yıllarda işler çok iyiydi. Yetmiş eleman az, pazar iyi kar vaat ediyordu. Ancak artık işler değdi, birbiri ardına yaşanan ekonomik kriz, artan rekabet, daha uzun süreli ortaya çıkışı, bilgin çalışanların da tehdit eder hale geldi.

Diğer sektörlerde göre daha iyi olan sosyal hakları kurmak için taşeron işletme devreye sokuldu. Şirket bünyesinde 40-50 kişi tutup diğer çalışanları yeni kurulan şirketlere aktararak kazalının hakları gasp edilmeye başlandı. Bilgin çalışanları bu durumu "sosyal standart"ı gereği saklamayı tercih etti. Ancak ilk yıl önce İBM'de patlak veren olaylar artık bu



"sırıların" saklanamaz olduğunu gösterdi. 400 kişilik çalışan grubunun yarısını kendi kurduğu taşeron şirkete aktararak tüm sosyal haklarını elinden alan ve masalarını yarı yarıya düşüren İBM, çalışanların sert tepkisiyle karşılaştı. Bugüne kadar "bize ne sendikadan bin işçi değiliz ki" diyen çok sayıda beyaz yakalı, azı gerekleyişti. Bu göde dur deyip İBM'de sendikalaşma hareketi başlatıldı için içinde anılan Nedim Alay sektörde yaşananları şöyle özetledi:

Üretmiş ve kazandırdığınız sürece işinizi ama üretmediginizi, kazandırdığınızda (bunun sebebi siz olmayabilirsiniz) kimse geçmişinizi dikkate almaz, geçmiş geçmişti. Teknoloji şirketlerinin sağladığı koşullarından dolayı üretilen insan kazanı politikası kısa dönemli, gnlüktür. Başka bir deyişle insan kazanı politikası kurumsal değil kişisel. İnsanların hakları gerektiriyorsa, getiri söz konusuysa çalışma koşullarında sağlanan imkanlarda sınır yoktur. İş gerektirdiğin-



Dünyanın önde gelen klasik müzik sanatçılarından, Romanya asıllı Viyanalı piyanist Mihaela Ursuleasa yeni Harman'a konuşuyor:

Romanya "manele" si de çok yavaşak!

Fazıl Say, "Ensal İberialer arabesk çinisti-rekdi, 'Doğu-Batı sentez' demeye başladı. Bu kash olarak yalandır. Bir tek Bachı görmeyen arabesk dinleyen" diyor. Şahe bir Batı ve aynı zamanda bir müzisyen olarak olmak istiyorum, arabesk müzik dinliyorum musunuz? Ya da belki de arabesk müziği tanıyormusunuz diye soruluyorum.

Öncelikle şunu söylemeliyim: Ben bizzat farklı kültürlerin karışmasını, Müzik ve sanat kültürü Türkiye'ninkine çok benzeyen Romanya'da doğdum ve büyüdüm. Yıllar boyunca Romanyalılar Türkiye'den müzik, yiyecek ve hatta mantalite olarak çok şeyler almışlar. Sonra 1991'de Viyana'ya taşındım. O günden sonra Batı dünyasına daha çok seyahat ettim. Şimdi sorunuza cevap vermem gerekirse, bu mesele gündemde gelmeden önce arabesk dinlemediğim. Ancak sonra merak ettim ve youtube'a açtım diye, çünkü neye benzediğini öğrenmek istedim.

Neye benzeyiyor?

"Şunu söylemeliyim, Romanya'da da 'manele' atvisek kaba tempo bir müzik var. Manele'yi sever misiniz?

Hayır. Bu manele tarkanı, 5 yıl kadar önce çıkı. Sevmiyorum çünkü folk müziği resit ediyor. Hiçbir şey umuyor; garikolann sesi, melodiler, bir de üstüne tekno ritimleri ekliyorlar. Bu baklaıyı kesip de yemek gibi bir şey! Ne demek istediğini anlıyor musunuz? Bach'ı alıp kaç yapan Jacques Loussier' düşünün örneğin. Ya da Carmen'! Aziza Mustafa Zadeh'e söyleyin Bobby McFerrin'! Ve nihayet Fazıl Say, onun Summerreise üzerine düzenleme ve doğaçlamaları, hıte bu gerek sanatör. Diğerleri müziği alçaltan, yeteneğini zekaya sahip olmayan ve henüz gerçek sanatçı tanınmaları beyinler için yavaş bir işlerdir.

Manele yavaş mıdır?

Hermede çok yavaşak! Gençleri yanlış müziği seçmesine neden oluyor.

Mihaela Ursuleasa dünyanın önde gelen ve büyüleyici yeteneği sayesinde büyük dikkate çeken klasik müzik sanatçılarından. Romanya'nın Braşov kentinde doğmuş. Daha 7 yaşındayken Senigallia Uluslararası Piyano Yarışması'nda 2. olmuş. Daha sonra Viyana Konservatuvarı'nda okuma ve Prof. Heinz Medjimorec ile çalışır naimkanı bulan Ursuleasa, henüz 16 yaşındayken Clara Haskil Yarışması'nı kazanmış. Bundan sonra ise başarıları birbirini izlemiştir. Viyana'da ünlü İtalyan orkestra şefi Claudio Abbado yönetiminde Beethoven'in 3. piyanokonsertosunu, St. Petersburg Uluslararası Festivali'nde Schumann'ın 1. minor piyanokonsertosunu çalmış. 1999'da Viyana Konservatuvarı'ndan üstün başarıyla mezun olmuştur.

Bu yıl ilk solo albümü "Piano & Forte" yayımladı. Albümde Beethoven, Brahms, Ravel ve Grişner'in eserlerini icra ediyor genç piyanist. Ursuleasa, geçtiğimiz yıl da Andrieu Hellmann yönetimindeki Ensemble Orchestra de Paris ile, John Storgards yönetimindeki Strassbourg Filarmoni Orkestrası ile cildive değerli isimlerden büyükövgüler topladı. Kimileri Ursuleasa'nın performansını Arjantinli piyanist Martha Argerich'e benzetti.

Mihaela'nın bugüne kadar çaldığı orkestralar arasında Rotterdam Filarmoni Orkestrası, Bamberg Senfoni Orkestrası-Qresden Filarmoni Orkestrası, Berlin Radyo Senfoni Orkestrası, Paris Ulusal Orkestrası ve daha pek çok önde gelen orkestra var. Ayrıca sanatçı Künter-Sanderling, Sir Colin Davis gibi önemli orkestra şeflerinin yönetiminde cildive fırsat da yakaladı. Amerika'da ve Avrupa'da pek çok şehirde konserlere katıldı, Mihaela hala Viyana'da yaşıyor ve dünyanın çeşitli yerlerinde konserler vermeye devam ediyor. Mihaela Ursuleasa, genç bir sanatçı. Müziğe de tutkulu la bağlı. Geçtiğimiz yıl düzenlen ve sanat yönetmenliğini Fazıl Say'ın üstlenmesi olduğu 10. Antalya Piyano Yarışması'nda ilk altın ödülüne sahip oldu. Türkiye'de de çok sayıda konser veriyor ve Türkiye'de de çok sayıda konser veriyor.



Belli son 10-15 yıldır gördüğümüz yeni alımlar var. Örneğin bazı müzisyenler bir sentez yaratmak için etnik caz ile ya da folk müzik ile arabesk birleştiriyorlar. Benzer yaklaşımlar tüm dünyada da var aslında. Bu konuda görüşlerinizi nelerdir?

Arabeskin kendisini çok biliyorum, ama insanın dünyanı her yerinde insanlar ülkelerinin orijinal melodilerini, nağmelerini alıyor ve değiştiriyorlar. Bu eğilim insanın kanında ta bağdan beri var. Asıl soru ve benim de asıl endişe ettiğim; bunu kimin yapıyor ve bunu nasıl yapıyor? Kulakların beklendiklerinden beri tüm müzik türlerini izli. Benim şanıım, bana iyi müzikle ilgili müzik arandaki farklı öğretebilecek insanlarla tanışmı olmam. Belki şimdi, "İyi müzik nedir, kötü müzik nedir?" diye soracaksınız.

Bu bir zevk meselesi midir? Elbette ki evet. Ancak müzik çok zeki müzik değil, çok basit müzik. Herkesin müziği, bir şeyler ve dinleyerek. Örneğin Mozart'ın

bir melodi atabilir ve onu rock müziğe koyabilirsin. Bu herkesin hakkı. Asıl önemli olan, sonunda kulaksı nasıl geldiğidir; ucuz ve alçaltılmış mı, yavaşak hatta ettiğiyi gören mi.

Biraz kariyerintenden konuşalım. Nasıl başladın piyanoya?

Piyano çalmaya 5 yaşında, o zaman için en iyi caz piyanistinden biri olan babamla başladım. Ne yazık ki ben 10 yaşında öldü. İlk 2 yıl çok ciddi bir şekilde onunla çalıştım. Ama aynı zamanda çok spontane çalıyorduk. Bana öncelikle müziğin ne olduğunu gösterdi; ruhun ilacı. Bana nasıl dinlenmesi gerektiğini, müziğin renklerinin nasıl keşfedilmesi gerektiğini ve piyanoya nasıl en iyi şekilde çalışacağımı gösterdi. 7 yaşında ilk konserime çıktım ve çokluklaım boyunca konserler verdim. O zamanlar sabahıye okuma ve çalmak benim için normal bir şeydi. Her hafta hastahane başka bir öğretmenim vardı. Gerçi biraz abartıyorduk; her gün piyanonun başında 8-10 saat oturmak



Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://trantey.org>

İsmail Yiğit, yanında akademisyen arkadaşları Fatih Öztarsu'yu da alarak yıllık izni geçirmek üzere Ermenistan'a gitti. Yalnızca Ermenistan'a değil önyargı ve korkularının da üzerine gitti. Yiğit, 'Aileme Trabzon'a gidiyorum diye yalan söyledim' dediği bu önemli seyahatini döner dönemze yeniharman için yazdı.

Kavga İnsanla Kelimeler Arasında

Ermenistan izlenimleri:

Y ırtıldığında okumak' dendiğinde aka hemen Kıta Avrupa'sı ya Atlantik ötesi gelen okuyucu (yurt dışı dendiğinde bir Türk'ün zihnin pusulasının Batı'ya dönmesi meselesi asya incelemeli), üniversite eğitimi Ulaştır aurası lügiller bölünümde Batı'ya delmayı terçer eden arkadaşım Mehmet Fatih Öztarsu davası üzerine, bu seneki yıllık izmini Batı Anadolu sahilleri yerine Ermenistan'da geçirmeye karar verdim. Uzmanlık sahhası Kafkasya olmasına rağmen Fatih de tıpkı benim gibi daha önce Ermenistan'a hiç gitmemişti. Üstelik Ermenistan'ın Türkiye'ye yakışır soykırım iddiaları, Azerbaycan-Ermenistan Karabağ sorunu üzerine pek çok makale yazmış olmasına rağmen. Ondan öğrendiğime göre zaten Türkiye'de sayısız bir suç olan "Ermenistan uzmanları" da ne Ermenistan bilmezdi, ne de Ermenistan'ın gömmeği Dolayısıyla, mass başı umran olmaksızın izlenimler iddialet bir akademisyen olarak Fatih ve sıradan bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları olan ben, geçmiş zaman seyahatlarına öykünerek Ermenistan'a bu Ağustos ayında bir gezil-görülme çıktık.

"Düşman" Bir Ülkenin Topraklarına Keşif Seferi Düzenlemek...

Ermenistan'ı göçmeçimizi öğrenen arkadaşlarımız, bileri uyararak ihmal etmediler tabii. "Düşman" bir ülkenin topraklarına düzenlen bukeşif seferinde kan güvenliğimiz de dair endişelerin dairesi geçirdiler. Ermenistan'a bir Ögün Samast türüvin çıkıp da biza'ra varılabileceğini dair korkularıyla hasta bu geizden vatezimeçisi çağıştırdı. Fakat serde maceraperest ve risk bakağılı var, diledimcik. Yine de, aileme Ermenistan yerine Trabzon'a gitiğim "beyaz yalınım" soyimeyi yugun gördüm. Bilhassa milyettezi damadıkça kuvvetli olan babam nezdinde dunda bir Türk'ün talazdam atması gerekken dörktükleden birer (diğerleri babama göre Yunanistan, Sırbistan ve İsrail) gitiğimi bilmesininönucük kızdıracağımdan emindim. Hem zaten Trabzon'a gitiğim pek yalan da sayılmazdı, hakekaten de Ermenistan güzergahımızı Trabzon üzerinden Gürcistan Batı-Tiflis ve Erivan olarak belirlemiştik. Sadece eksik bilgi vermeyim!

Trabzon-Tiflis arasındaki 15 saatte varan yolculuk esnasında yazmamızda götürdüğümüz iki kışla, Ece Temelkuran'ın "Ağrı'nın Derinliği" ve Talat Akyol'un "Ortak As: 1915" dünümlü kitapları okuduk. Açıkçası Ece Temelkuran'ın 4 yıl önce gerçekleştirildiği Ermenistan gezisinin notaları okumak, bizi yolculuk öncesinde uyararak arkadaşlarımızın hakkı ola bileceğimize dair paranoyalarımızı kuvvetlendirmede desek yanlış olur. Temelkuran'ın "Ağrı'nın Derinliği"ni öğrenen kışla restorantları, "Ağrı'nın Derinliği"ni okuyan okuyucuların, oraya vardığımızda her şeyi hazırlık olmasına ge-

rektişini hissettirdi. Orada görüşmeçimiz akademisyen ve gazeteci arkadaşlarımızı yapacağımız sohbetlerin ister istemez "soykırım" konusuna geleceğinden emin olduğumuzdan, Taha Akyol'un kitabıyla da, son bir "resmi bilgi gıcıklaştırmak" yapmışık.

Ermenilerle Dolu Bir Dolmuşta İlk Türk

Tiflis otogarından kalkan dolmuşlara -otobüs değil- binerek son durağımız Erivan'a doğru 5 saatlik "rahatsız" bir yolculuğa başladık. Rahatsızlık hissimizi aklı boyutuydu, hem fiziksel olarak köhne ve sıkışık bir dolmuşta



Erivan Otogarı

5 saat geçirmek olmaksızın, hem de psikolojik olarak Ermenilerle dolu bir dolmuşta (ki Türk olarak bu 5 saat geçirmek olmaksızın! Fazlî) bilmem aya benim aklıma her ilkokul sıralarından beri tarzı derslerinden ve meydandan duyduğum, Türk köylülerini başı hamilekandan karını deşen Ermeni çeteleri, Türk diplomatları bombalayan Asala teröristleri ve benzeri vahşet hikâyelerinin imgeleli gelmekteydi. Bu imgeleli mantığına bastırma ya çalışsam da, dolmuşta insanların profillerini süzerek ister istemez bir önyargı yekine zihnimizi iğdi ediyordu. Fakat zaman geçtikçe, her yolculukta yolcular arasında kurlun o geçici ittifak ve yardımıyla duyduğusı bizi de sarmıştı, kimizin çapı çatı Rusçası ve onların çatışatılıgıncılığı üzerinden. Perdeleri çekmek, camı açmak kapamak, yiyecek ıkrırları -Evet, ıkrıl ediyorum, sanki her Ermeni çetesi bizi Türk'ü zehirleyecek yiyecek taşıyor- muş gibi aptalca bir paranoya bile oklıksa da olsa zihni yazgı edebiyatı birisi size ıkrımda bulundugundaki! ... Dolmuşta çıkan ve bizim arabek parklarını eğlencesini anımsatan Ermeni parkları yolcuları kendi aralarında konuşmalarından kulubuzına çalınan Ermenice kelimeler ile henüz Ermenistan topraklarına ayak basmamış olmasına rağmen Ermenilerin dünyasına giriy yamışık.

Sınır Kapsında Fantastik Senaryolar: "Nöbetçiler Tutuklayın"

Gürcistan-Ermenistan sınır kapısında bir dolmuşta, Fazlî'le birbirişim yüzüne bak-

tık. İklimiz de aklımızdan geçenecek okuyorduk gözlemimizden. Bizim iki önyargılar, paranoyalar ve gerçek aramızdaki sınır kapısında duruyorduk aynı zamanda. Asınorallikçe resmi görevli bir Ermeni'nin karışması gerekçesiyle Türkiye Cumhuriyeti pasaportlarımızı gözlemledik. "Ermenistan'a giriş amacınız" sorusuna cevap vercelik. Elbette öncesinde olası sorulara karşı alternatif cevaplarımızı hazırlamışık, hatta sıradan geri çevirme riski bile bir ihtimaldışilindiye zihnimizde. En sonunda kuyruk sırası bize geldi, görevli pasaportlarımızı aldı, incelemeğe başladı. "Türkiye Cumhuriyeti" başresni görünce yüzümüz bize gülmeye başladı. "Nöbetçiler, tutuklayın!" zihnimde eğilince belki, anımdan geçen veran bir vıcut dillile Ermenice-İngilizce giriş formunu uzattı. İngilizce kısmını işaret etti. Geldi anamızın akademik çalgıma olarak yazı 10 Amerikan doları vize paramızı verdi. Görevli pasaportlarımızı vize kıldımı ve giriş damgasını basarak bize döndü ve tebasbiss ederken "Merhaba abiler, Ermenistan'a hoş geldiniz" dedi. Türkiye! Bir önde ayı boyunca kafamızda kurdüğümüz bin o kanlı senaryolar tuttu bizi olum ve rahatlatmış. Önceden ezberlediğimiz Ermenice "Teşekkür ederim - Spasagoşayun" ifadesiyle karşılık verdik. Arık Ermenistan'daydık.

Erivan'da mıyız, Bir Anadolu Kasabasından mı?

Ermenistan bizi yeşil örtülerle karşıladı, Dereler ve ağaçlar arasından, oldukça kıvrımlı ve sarı yollar, oldukça şoförümüz Samvel'in tırcılığıyla ağıtık, şehirlere varışına rağmen yoldaki yollar, ağıtık yazı sorulan olmaksızın bir ülkeye geldiğimiz kanıyordu. Arık vıcutlarımızın Ankara'dan itibaren 24 saatı aşkın sürerdi yolcu olmalarını verdiğiyorduk, ünkülük uykuya yenik düştüğümüzden ötürü, sınır kapısından Erivan'a kadar olan yol kısmında maaşef hafızlarımızı fazla bir şey

Merhaba abiler, Ermenistan'a hoş geldiniz

kaydedemedik. Erivan otogarına vardık. Bir ülkenin başkentinin otobüs terminalini, herhangi bir Anadolu kentinin işe otogarından farkı olması karşısında bizi şaşırdı. Sağma bir garaj her daima. Tırcılık hemde, otobüsler her daima. Her otobüsün arası sıyaz grubundan mışık. Karine'nin bizim işi ayardığı otobüs Erzevini moteldi. Şehirin dükkanları, caddeleri ve arabaları'nı gördükçe Batı'dan Doğu'ya doğru çıkan yolcuların sadece mekânsal boyutla değil, zamansal boyutta da gerçekleştirdiğini gömüştük. (Benzeri bir zaman yolculuğu hissiye bu yaz ilk kez yurtdışında Londra'yı gezmeye de kapılmışım, fakat şimdikiğin tersine o bir "Geleceğe Dönüş" adındaydı.) Bazen yaklaşık 10 yıl sonra serbest piyasa ekonomisine geçmiş bir ülkenin başkenti ile Türkiye'nin yurt dışı bağkenti İstanbul arasında faz farkı olmasının doğu karşılamak izamdi.

Ermenistan'da İlk Şok: Türk Olduğumuzu Öğrenene Frene Basan Taksici!

10 Amerikan dolarına anlaşılmış taksici -ki Ermenistan'da ilk turist başkenti yediniği sonradan öğrenecektik- nereden geldiğimizi Rusya olarak soruna, istemizi çekilde Tiflis diyerek eksik bilgi verdi. Fakat bir Gürcü'nin bu denli kötü Rusya konuşmamaçlığı anlaşılmış sorularına devam etmekte, en sonunda Türkiye'nden geldiğimizi ve Türk olduğumuzu "ıkrıl" etti. O an taksici sert bir fren yapı ve Fazlî'le ben birbirimize bakakaldık. Ece Temelkuran'ın yazdığına paralel olarak, aksa taksici bizi arabadan paralı birim atacak yokuş! Birkaç şayetlik bir duraklamadan sonra, taksici vitesi ayarlayarak yeniden arabayı çalıştırdı ama motelde de başka hiç bir şey sormadı ve konuşmadı bizimle... Ne duyduğumuzu aşakal bi Türk'e şoförük etmek firi mi rahatız yazıya da! Çarlı İğlice 15.15 tehrimde mağdur olanlar mı vardı! Hiçbir zaman öğrenemeydik. Sınır kapısından itibaren zihnimizde oluşan güneşli yağayızcılar kara bulutları kaplamaya başlamıştı. Bakalım daha neler görecektik!

Motelin önünde durduk, Karine bizi bekliyordu. Bilimyoruz harkese niye öyle olma gördüğümüz yabancı bir millete mensup ilk genç kız insanın zihnine o milletin kadın profiline şekillendiyordu. (Dolmuşta hiç genç kız yoktu). Karine, İzmir kızları bizenzen görünüşüyle zihnimde "Demek ki Ermeni kızları güzel oluyor" un yargısını oluşturdu. Karine'nin Muş kökenli olduğunu daha sonra öğrenecektik.

Motelin önünde Karine aracıyla bizi bekliyordu. Bizim geldiğimiz öğrendiklerimize yüzleri olumsuzdu. Bize endişe etmemeni -bir şeyi hoşlanmadık olduğunda hiç çekin-



mememiz gerektiğini söylediler. Son derece misafirperver görünüyorlardı. Zihnimdeki kara bulutlar tekerrür dağılmış ve güneş çıkmıştı. Zaten Erivan'da kaldığımız 5 gün boyunca da hep böyle olmuştuk, zihinimiz hep parçalı bulutlu-güneşli arasında gidip gelmişti şehirden gitesek. Daha sonra, akşam buluşmamız üzere Karine'yle sohbetle, içimizde, emek içinçik yıldırdı konforluktaki odamıza geldik.

Fatih'in banyo işiğri aşmasıyla ampulün üzerimize patlaması birleşti, sanyeliyle odadaki adrenalin sızmasını tavan yaptı. O sırada Türkler olarak, ampulün patlamasını Erivan'da yaşayabileceğimiz kötü olayları ve nazarı bertaraf etmiş gibi düşünmek espi yapıp birbirimize.

Erivan Cumhuriyet Meydanı: Tıpkı 1930'lara Ankarası'nın Asaletinde

Akşam motelin önünde Karine'yle buluştuk ve Erivan'ın merkez meydanı olan Cumhuriyet Meydanı'na (Hanrapetutyun Hırapazı) giden minibüse bindik.

Ermenistan'da otobüs ve dolmuşlara binerken değil inerken para verildiğini öğren-dik. Meydan bizi, Sanat Müzesi'nin hoparollerinden yükselen klasik müziğin ritmine göre dans eden havuzu ve insan kalabalığı ile karşıladı. Manzura etrafında da Ermenistan'daki bakanlık binaları mevcuttu. Ermenilerin mimarı atandıkları yeteneklerini, Türkiye'deki örneklerden de biliyorduk, o yüzden binaların estetik kalitesi bizi şaşırtmadı ama hayran kaldık. Bu manzarasıyla Erivan adeta Kafkasya'da sürgünde bir Avrupa kenti gibi-



konuşmıyor, araya küslük giren iki alenin çocukları birbirlerini iki kez tanyolar. Bir kişi taraf da kendi okulunda, meydanda anlaşılan ve birbirinin tam zoddı anlaşılan hıydelele zihni şekillendirmiş. Dolayısıyla, bu ilk buluşmamın sancısız olması beklenemedi. Fakat konuşukçaikialienin kültürleri arasında da benzerliklerin keşfi, hem o anda hem de bideşajınikişli karışık heyecan uyandırıyor.

Çeyiz geleceği, anne babaları evlenmelerine izin vermesincedeşizimle boğuşması kaçınılmaz, kalve fal, erkeklerin kalveşinde tavla oynaması ve, ufak ayrımlar... Örnek kelimeler ve yemekler... Türk Dil Kurumu'nun ilk genel sekreterinin Agop Dilçarı adı bir Ermeni olduğu bilgisini (1934 soyadı kanunu ile Dilçarı soyadı kendisine bindi) Atatürk tarafından Türkiye'de üzerine çalışmaları dolayısıyla verilmiş) öğrenmesi bilhassa Karine'yi çok şaşırttı. Ertesi gün, Erivan'ın gelişimini ve azından bir temsil tecessüsü görmek gerektiğini inandığımız "Soykırım Müzesi"ne gitmek için sözleşip ayrılmadan önce Karine'ye getirdiğimiz hediyeyi taktım etnik Shakespearian eserlerini tek, ciltte yapıldığı bir kutuda. Genç yaşta müzikle Fatih'in şu notu düymüştü Karine'ye: "To love or not to love, to hate or not to hate, that's the question!" - "Sevmek ya da sevmemek, nefret etmek ya da sevmek, işte bütün mesele bu!"

İkinci Taksici Soku: "Atalarınız Yaptıkları mı Görmeye Gelmisler!"

İkinci taksici konuşumuza müzeye giderken yavaşyor. Nereli olduğumuzu soran sonra Karine Türkiye dediğinde adam yarı alayla birtavırla bir karışık yarıyor. Karine adının dediklerini çevirmek istemiyor bize, ama yu-zu asıldığında belli ki çok şeyler söylemiş. Tahirin edoğu ki herhalde "Atalarınız yaptıkları şeyi mi görmeye geliyorlar" nevinde bir inlemler. Şöforün yüzü dalibzebe-

Kıralang Yuvası diyor Ermeniler (Tissert-kaberd) bizim Soykırım Müzesi olarak bildiğimiz yer. Sebabi, 1915'teki Ermenileri yuvaları terk eden göçmen kurlangçılara benzetmelerini, 1/2 saatın-dan oluyamam, her birini Anadolu'da Ermenilerin o dönemde yuvalar olarak yaşadığı bir kenti semgeliyor. Altı buz bir tarih kitaplarından bildiğimiz, Serr Andaz masasında Vlayet-i Sitte olarak geçen şeyleri, Süreklili bir müzik yolları var anıta, sözlerini anlatmak dâbıra bir oldu-

Aa, O kadar da Farklı Değilmiştiniz!

Karine'yle olan sohbetimiz konuşulup sıyaz-zet konularına girmeye başladıkça, kullanılan kelimelerdeki seçicilik ve özen de artıyordu. Fakat arada bazı kelimeler kapayorduk ya da bir an duraksıyorduk ve devam ediyorduk. Baim Doğu Anadolu dedimizde yere Batı Ermenistan diyor Karine mesela, ya da Ağrı'dayız Ararat. Biz jenosit kelimesinin önüne "so called" - "sözde" sıfatını koyuyorduk, bazen de karışık kelimeler di-yorduk doğrudan soykırım kelimesi de her ne de tüm bu konuşmalar olduğunda her bir-şeyde gerçekleştirdi, birbirimizin boğuşu-na sanılmıyorduk! 100 yıla yakın bir sürede

bir ateş var. Karine'den öğrendiğimiz göre, doğalgaz kullanılarak yapılmış ve yazlık sü-rekli yanıyor mu ateş.

Kıralang Yuvası'nda...

Müze'ye girdiğimizde, üzerimize kurşun bir ağırlık geliyor. Her köşede ceket resimleri, adesta bir korku sunulene girmiş gibi oluyor insan, ırpıyor. Müze görevlisi Türkiye'den geldiğini öğrenince yüzüne sahte olduğu çokbarız olan bir tebessüm tanyıyor ve bizi gösteriyor. Aralarda duraklayıp yüzümüzü bakıyor, tepkimizi ölçmek için. Benim-tabil-i az biraz duygusal ve suluz gibi birisi olduğum için, emek kökeninden bağımız olarak gör-düğüm ceket resimlerinden etkilenecek göz-lerimin dolmuş olması bu görevliyi çok memnun ediyor, sanki gözleri parlıyor. Fatih daha serin kanlı, akademisyenliğin verdiği bir objektiflik dâbıra var elbette. Sorularla sı-lıyıyor görevli kadın. Müzede örneğin,



Kıralang Yuvası'dır Ermeniler (Tissert-kaberd) bizim Soykırım Müzesi olarak bildiğimiz yere. Sebabi, 1915'teki Ermenileri yuvaları terk eden göçmen kurlangçılara benzetmelerini,

1900'ü yılların başlarında Osmanlı'nın kastiğid spor olimpiyatlarında Osmanlı'yı temsil eden Ermeni sporcuların resimleri var. Ne oldu-da -sizin tezinize göre- 10 yilcineOsmanlılar Ermenileri öldürmeye karar ver-diler diye soruyor. Kadın Osmanlılar geçen yerleri "Türkiye" diyerek düzeltiyor, ve di-yor ki "Türkiye'deki Ermeniler onlar içinbir tehdit a-z etmiyorlar ama Balkan Sa-vazları sonrasında doğrudan küçültüldü için Ermenilerin yaşadığı yerlere çok koydular ve onları ondan çıkarmak istediler." Devam ediyor, "Ayrıca dönemindeotomandaErmeniler en eğlence ve cile kitleyi oluşturdular için - okuma yazma istatistikleri desekiyor bunu- 100 Türkler Ermenileri iç tehdit olarakgördüler." Olumlari karışık yapıya-dığı, Ermeniler tarafından öldürülen Türk-

leri soruyoruz. Cevaben, Türklerin arkasın-da bir devlet gücü vardı, ama Ermeniler ken-dilerini savundular diyor. Ermenileri destek-leyenRusyaabartı olmak üzere Avrupa devletleri söylediklerini, onlarınzulumu gören Ermeniler yardım ettilerçıkıyavardı etkile-lerini belirtiyor. Bu kısır tartışmayı fazla uzat-mamak için susuyor...

Ermenistan'da Bir Çiftlik Evinde Sabahlamak

Bir sonraki gün, Karne bizi ailesinin yaz tatili dolayısıyla kaldığı çiftlik evlerine davet ediyor. Erivan'dan dışarda, Aragozçun adlı küçük bir ilde. Fatih, kaldığımız ilk gece için bu ziyareti çok önemli gördüğünü hissediyor. Bir Ermeni ailesine misafir olmak, kültürü birinci elden gözlemlemek büyük bir arzu onun için.

Başarı Vahan bizi kalyahor arazıyala.

Toprak bir yoldan gidiyo-ruz. Vahan bize dağları gosu-rumak için adını... Çünkü kendisine çocukluğundan geçmiş Muş'un dağlarını hatırlatıyormuş, Aragozçun ailesi babası konusunda Muş'tan göçmüşler Erme-nistan'a. 6-7 Eylül aylarını sonrasında Türkiye'deki at-mosferden kaçmak için. Daha sonra öğreniyoruz ki, Vahan'ın yaztığını içinde de bir torbanın içinde Muş'un toprağı varmış. En büyük istediğimi olanda tekrar dağlara toprakları görebilmektim. Bunları an-lattıkları gözdeşimle bu-günuyorum. Akşama budeni bir toprak sevgisi beni çok-

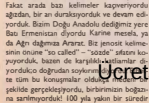
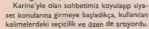
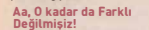
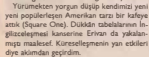
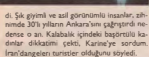
etkiliyor. Frank Dink'in bir raporında söyle-miş olduğu "Evet, bizimiz topraklarda gö-zümüz var ama sahip olmak için, alıp götür-mek için değil, dalgalandırma gömülme için" cüm-leşidaha bir somutlaştırmay kafamda.

Vahan'ın bizim için yapıp mangal, içilen vokalor, sohemiz tatlılı zammı nasıl seç-tiğini unuttukmu herkeşe ve son otobüsün vaktini kapadığımız için o gece orada ka-lyahoruz. Sonrasında Türkiye'ye dönüşte bunla-nı anlatmış bir arkadaşım çok şaşırmış, "Korkmadınız mı, geçersiz bir Ermenikö-şümüne çiftlikte kalyahorunuz, yazıştı öldürüp gömülderi oraya!" Kahkahayı basıyordum. Tam da benim Ermenistan'a yola çıkmadan önceki halimkonuşuyordum.

Kavgla, İnsanla Kelimeler Arasında...

Şimdi geriye dönüp bu kısa Ermenistan ziyaretimi değerlendirdiğim, Cemil Me-rçin'in "Kavgla insanla kader arasında değil arık, insanla kelimeler arasında" sözünü daha iyi anladığımız hissediyoruz. Soykırım yaza katlam, Ağrı ya da Ararat Doğu Ana-dolu'da da Batı Ermenistan... Kavgla insanla kelimeler arasında. Oysa ki insanlar kelimelerle kavrayamaz bir bakışla karışıklardır! İnsan'la sohbete emmeye başladıkça, zihnimdeki paranoza duvarları yıkılıyor. Bu duvar-ların yıkılmasına hem bizi Türklerin hem de Ermenilerin çok ıhtıyaz var, gereklikte ve gereklikte bu ıhtıyazın karşılığı da millet de anı yavaşlayarak ilerleyen hayzlelerini koyuyor...

Erivan Cumhuriyet Meydanı



Korkmadınız mı, geçersiz bir Ermeni köyünde çiftlikte kalyahorunuz, ya siz öldürüp gömülderi oraya?

Korkmadınız mı, geçersiz bir Ermeni köyünde çiftlikte kalyahorunuz, ya siz öldürüp gömülderi oraya?

Korkmadınız mı, geçersiz bir Ermeni köyünde çiftlikte kalyahorunuz, ya siz öldürüp gömülderi oraya?

Korkmadınız mı, geçersiz bir Ermeni köyünde çiftlikte kalyahorunuz, ya siz öldürüp gömülderi oraya?

Honduras'taki direniş sistemli hale getirildi. FNRP (Frente Nacional de Resistencia Popular)Ulusal Direniş Cephesi) oluşturuldu. Direnişçilerin sloganı netleştiği; "nos tienen miedo porque no tenemos miedo" (korkuyorlar, çünkü korkmuyoruz). Bu sloganı aynı zamanda Liliana Felipe'nin seslendirdiği ve Honduras direnişinin simgesi olan şarkıdır.

Honduras yanıyor

Geçtiğimiz günlerde aynda bu başlıkta Zelaya'nın Honduras'a dönüşüne, Brezilya Büyükelçiliği'ne sığınma sürecine ve ardından sokaklarda çıkan çetnelerin arduşunda Honduras kurlarında yaşananlara değinerek, otobüsleri yoldan edien otoyolları anılmak. Honduras meclisi anladık değı, gerekçeler anladık yanyörüde Anadk Honduras'a yörtüldü deniriz, kazgınlıkbalabale anladık sokakları atarak vermesinden çok uzaktı. Ördüde bilimsel uzak kasabaları çokıyor, ülkelerin her yeryüde sistemi ve inatçı direniş gösteriyor, hem güncün bölüyör, hem de barışe atıyor. Bu arada yermeye çalıyordur. Polisler de yermeye çalışıyor, ancak yermeye kapandı aymyordur. Bir anladık ördüde deplasmanla yermeye amalıyordur. Ülkede çereyan emekte olan büyük bir direniş ve aslında kazgınlık kazanılan cephelede süren şük bir savaşta.

Bu arada ABD bir yandan Honduras'ın asıl başkanının Zelaya olduğunu açıklıyor, diğeryandan Kolombiya ve Honduras'tayeni askeri üsler



FNRP ve tüm direnenler

FNRP, 20 Ağustos'ta açıkladığı son bildirisinde direnişin tüm ülkede, içiş ve köylü hareketlerinin katılımıyla devam edeceğine vurgu yapıyor. "Resistimos y Venceremos" (direneceğiz ve kazanacağız) sözleriyle noktalanan bildiri,

FNRP'nin internet sitesinde, onlarca tutuklama, ölüm ve baskı haberi var. Zira ülkedeki darbe süreci devam ediyor. Bu süreç kendine kamusal kazanımları yok etmek şeklinde gösteriyor. Kamusalınla ne varsa hepsini yitirilen neo-liberal taltıla açılmış kapı her şey deniyor. Başmöz meşeyler karşı sanır polisin felih meşeyler kurban yapıyorlar.Cinayet gazetesicle sürül diğ. Son aylarda Honduras'ta katledilenler arasında direniş cinayet liderlerinden Alexander Nunez Ochoa, Gilberto ve işçilen yapıldıktan sonra öldürüldü ortaya çıkan köylü lideri Maria Teresa Flores de var. Ötreysiden her gün pek çok di-reniş sokaklarda ölü buluyor. Gösteri du-ruşlarını öğrenenlere polis arafından ateş açıyor. Tarih kooperatifi ötre arafından dağetiyor. Toprak köylüler işgalatoprakıan-dan çıkılıyor. FNRP'nin beşmöz geze, bu yildirme polisin. Zira onlarda Aguan'da Büyük Aguan'da katledilenler var. Aguan'da baylanz reformu hareketin köli nektadır. Bu yızden de Aguan köylüler oluşturduktan blog-da, Aguan'da ötre ve köylüler arasında büyük bir savaş yzşandığı duyuyoruz.

COFADEH (El Comité de Familias de Detenidos Desaparecidos en Honduras / Kaybedenlerin Aileleri Komitesi), Honduras'ta toplu bir karyi sistemi içinde uygulandığı ve pek çok müdahaleli insan haklarını yitirdiğini duydur dair bir aklamla yapı. COFADEH az bile söylüyor. Honduras'ta yaşananlar hem insanlık supudur, hem de dünyanın kaderi için büyük önem üsir. Ota yandan çok ulusu medya kuruluşları, sermaye gazetelerinin hiç değinmediği Honduras darbesi. 21. yüzyıl darbe eğilimi de ortaya koyuyor: neo-liberalizme direnilerle dize getirmek. Ama her şeyi rağmen Ota Amerika'nın bu küçük ve yoksul ülkesinin insanları derinler.



Honduras direniyor. Honduras hergece her şafakta biraz daha azıyalor, ama dayanıyor. Eser olmanın halk direnişi olduğunu gösteriyor. Bugün artık liderlerini, temsilî demokrasilerin arkasına sığınma devri kapanmıştır. Honduras'taki direniş sadece Mel Zelaya'yı yeniden koltuğuna oturtmak için yapıp bir direniş değildir. Bunun çoktan aşmıştır. Eserolan diplomasi değil sivil toplumdur. Honduras'ta sivil toplumun direnişinin bir örneği. Bu direnişin kâğıtlarını çizerek sola çevirmeleri ve Batı'ya, Atlantik'in diğer yakasına, Latin Amerika'daki bir "müz cumhuriyeti" ne bakmaları yeterli.



Tüm satış noktalarında

OPUS

61

NİHAT GENÇ

Çok yakında tüm satış noktalarında

En çevreci kim?

Başbakan'ın çevreci olduğu nedense hep Rize il sınırları içinde akla gelebilir. 2 yıl önce de memleketi Rize'ye açıldığında "Ben çevrecin danıskası-zım" demişti. Geçen yıl, bir Hidroelektrik santralinin açılışının Rize'deydi. Davalık olan santralin açılışınıyaparken bir yandan "Çevreci tipiler" veriyorlarmış, diğer yandan "dayine kendilerinin" doğa delisi, açığı" olduklarını vurgulamakları geriydi. Her konuda Sayın Başbakan'ın bilginin hiç pekkidildiği. Oyle orta düzeyde buralazı yoktur ilgilenildi konuyla... "Konu yargı mı, yargıdan şikayet mi? En mağdur" odor, kamu demokrasi mi, "en demokrat" odor, haliyle konu çevre oluncada da "çevrecinin danıskası, çevre açığı" yine bizzat kendisidir. Bu arada fonda MFO'nün "seni neymişin beabi" garksız çalmadık duruma uygun olarak.

Bu ülkede aç çok duyulduğu olan, çevresinde olup biteneferi fışsık kalmayan insanların beldi bir şey varsa. AKP'li-kimmesin çevre ne doğu işi yapabilirler için aç açılması düşünüyörler ki-tur atar. Çabardıkları Maden yasasıyla, her türlü ormankı alan hasta silt alanları-ne kile... tarayışa konu ettiler. Bu anı kadar 120.000 maden ve taş ocak ruhsata verdiler. Bergama'da Denizli'de bakın kazandığı, uyarısızlı alan çıkarma deva-larına karşı Bakanlar Kurulu'nun özel izin-leriyle kırklar çalışılmasına devin ediyor. Yine alan için Kağızdağların çığır-larını sömerek işleyen kırklarla bu hi-lime izin veriyor: Sınop ve Akkuyu için nöklebir bir inacekaya doğru yol alıyor. Ama tüm bunlar işi yatılmamış, bilyon-larınuz kim i çevreci hükümetin bu hükü-met ve çevre açığı da Sayın Başbakanı-mız'dır. Aksini söyleyen münafıktır. Referandum da "hayır" diyecek olanların çar-matmasıdır.

Başbakan Erdoğan'ın Rize'de çevreciliği hatırlaması boynuna değil. Rize, Sayın Erdoğan'ın memleketi. Aynı zamanda dere ve vadilerle ünlü Rize, HES tehdidi altında... Rize'nin derelerinde 60'dan fazla santral projesi planlandı. Bu yüzden çok Karadenizli platform oluşturu-bu çok sayıya daha ağıldı. Rize'nin bazı bölgelerinde de HES'ler erkarpı dire-niç var. Bu dirençli kırmak için Başbakan bizzat kendisi uğrayıyor ve bu HES yatırımların zararlara olmaadığını onun için anlatıyor. Sadece Rize'de değil, Artvin'de Muğla'da Antalya'da Tunceli'de her yerde çok sayıda HES projesi var. Rize'de Karakurtlu-Süveçlik köyünün tek açığı kaynağı meşeciler. Üretilen kayış, şeftali, elmanın çoğu da ihrac ediyor. Fakat köylü tek deresine de HES planlandı. Köylüler bu santrali yaptırmamak için ellerinden gelen uğraşını veriyor. Dava açtı, sıkırtke karşı karşıya geldi. Janarda başkına maruz kaldı. Mica-de ile talısalıyor. Çiçekleri yenirisiyi bulurlar. gırsere bir kışın... Deresiyim buruyayın... s arasındakimesafede... dere yatığı kuruy-or. DSI ile yapılan su anlaşmalarında zili-

nan suyun ancak yüzde onu can suyu olarak bırakılacak çünkü. Yani on metre-küplük bir suyu alırsanız buruya ancak 1 metre-küplü suyu bırakılacak, kalan 9 metre-küplü borularla alıp elektrik ilete-rilecek... iş bittiginde su tekrar vülecek... Fakat işin bittimesi her yerde mitem-kün gözüküyor çünkü bazı yerlerde özellikle debili yükseklere Rize ve Artvin derelerinde Antalya Alakır'da ard arda 3-4 bas yerlerde 4-8 santral plan-lanmıştırdumadı. Yanibir borudansuyn bırakıldığı yerde su doğu buruya geçecek. Böylece su deriyatına hiçkavru-şamamış olacak. Anayacığınız bu tür çevrecilik boru çevreciliği...



Tabi işin mali yönü ayrı boyut. Su yil-lardadır stratejik ve kârli sektörlerin başında enerjivar. Baksınız kitabıyla denem patlayan, Emniyetteki cemaat örgüt-lenmesi konusunda bilgi veren Hanefi Avcı, önce enerjii konusundaki operasyonlardan rahatsız oldıkları için hükümetin pasif görve kendisini atadığını söylüyor... Enerji dikkat kesilecek bir konuyani.

HES projelerinin savunularının büyük ve haki gerekçeleri, "enerjiye Türki-yenin dışı bağımlılığı ve her yıl 20-25 milyar dolar gibi bir paranın dışarıya ödemesi"... O nedenle kendijimiz üretirek buparayışını içinde kalacak olu-yor. Tamam gerekçe çoktu, haklımsın. Pekibunun işin her dere üzerine santral kurulması gerekmiyor mu? Bunun için on-çelikbilelimselincelemeler yapıp, doğa-ya zarar vermeden, köylünün ekimi meşvesini kurumadan, ekolojiyi bozma-dan projeler üretilemiyor mu? Orada işyolları açtılar, çünkü bu proje-lerin hiçbiri özel sektörün parasıyla yapı-lıyor çiziliyor yapıyor. Yani devlet çe-birde beşkurusharaktarı gibi, üstü-nepara alıyor. Pekilözse sektörde ne yap-caklız durumdaki. Doğal ve güzel akoru-sun... HES'ler için... HES'ler için... ri en düşük yerleri seçecek, çevreci değeriendirme projesi olarak da uydu-

rukbir rapor hazırlap devlete verecek. Bu uyduku raporu, devletiğili birim-leri onaylayacak, sonra her türlü izin verilmisör, yasaldr, sıkınca yoktur de-nieblecek. iş bitti işi. Bunlara karşı çı-kan bittir de bazı tipier olacağı. Ne yap-çımız belli olmayacak. Hatta lobilerden para aldığımız bile söyleycek. Hızınalmayan Sabah gazetesinin Ankara eki yazarlarından bir (Yelda Cımalı-oğlu 24/8/09) resmen HES'e karşı çıkan çevrecileri dolaylı yoldan petrol lobilerinden paralamışlamış. Hakketen pest Zaten iş bir şeylere karşı olma-ya gelecek çevrecilerin ilk suçlanacağı du-rum, o enerjii alternatif enerji ne ise onun adam olmak... Nükleer karşıya-tık, petrolcülerden para aldını; termik santrale karşıysanız, nükleer cisini; HES'e karşıysanız, her bişeyi olabilirsin, hasta



kesin de mitraklara çalışan vatan haini-sin. Ve Türkiye'de bunun ispatı tekör-neyicük. Kardeşim o kadar telefon din-lyorsunuz, bulun o zaman su çevreci örgüt şu petrol şirketinden şu parayal-dı diye de görelim.... Sizin kestğiniz ağaçlar, suuz bırakıyınız avları, vadler esabıyavann kendisiyoloji... İş kuruş inçsımadıkdık taş deniz kenar, der bırakmadınız, ondansınarabol kepeğden sallayan bunlar birilerinin adamıdır. O zaman siz de alenen HES'lerin propagan-dasını yapıyorsunuz, ne karşılığında?

Çevre Yönünden Referandum

Referandum, o çevrecilerin siyasi formasyonuna göre şekillendiği, değişikliklerin hangi tarafını görmek istiyorsa-ya ortaya akancağı bir süreç ve bu dnoram. Çünkü Anayasa değişikliği bi-za tihizibisayır iştir. Değişiklik süreci de baştan sonasıya bir süreçtir.

Çevrecilerin çok tartıştığı maddeler-den bir Anayasa'nın 125. maddesine ile-nilecek olan, yargı yetkisini "hiçbir şe-likte yerindekili denemiyi yapamaz" şeklinde kılaras... Yani idari yargı, dev-letin işi... HES'ler için... HES'ler için... daha çok da "kamu yararı" kavramıyla açıklanan durumlara müdahale edeme-

yecektir. Çevre hükümlerini öncü isimle-rinden Av.Noyan Özkan bu konuyadı-katıcekerek bu nedenle çoğu çevre da-vasının düşüleceğini iddia etti. Buna karşılık, mevcut İdari Yargı kanununda zaten yerindekili denetimini olma-yaçık maddesinin açıkça yazıldığı, bunun içinde kanunda yazan bir durumu Anaya-sa'ya taşımamış çok anlamlı olmayacağı ve mevcut davaların aynen devam ede-ceği tartışılıyor. Pekli o zaman AKP, ne-den böyle bir ekleme ihtiyacı duyuyor. Neden yerindekili denetimii yapılamay-acağı Anayasa metnine sokuyor? Bir görüp, AKP'nin "balon ben ne kadar mağdurdum, mahkemeler hukuki deneti-mi yapacakken yerindekili denetimii de yapıyor ve benim iddia orakale-elimii kolumu bağlıyor. Bunu görün" dem-iğin bir araç olarak kullandığını belir-mekte. Olabilir ama Anayasa'nın çok tartışılan yargıyla ilgili diğer maddelerini de düşündüğümüzde, referandumda yıla bir evet çıkmadın sonra ilenki yasaları kadrolaşmayla ele geçirecek bir yargı, acaba sadece Anayasa'nın bu maddesini kullananlar ilerde yerel mah-kemelerde "Hayır kardeşim, sen yerin-de denemiyi yapamazın" demeyecek mi? Böylece kanun maddesinden Ana-yasa metnine geçen yerindekili denetim, iddia (devlet) lehine kara vermek iste-yecek yargıların elini güçlendirmeye-cek mi? Böylece şimdiye kadar çoksayı-da çevre davasında meydana kama-yarın ilkesi, yavaş yavaş kaldırılmaz mı? Diğer maddelerle beraber... Mide-125. maddenin bu amaçla çok-muş olabileceği muhtemeldir. Anayasa değişikliği bu şekilde onaylanırsa, he-men deşil, amayamın gelecekte çevre-cilerin işi daha zorlaşacaktır.

Bir de kimsenin değinmediği bir mad-de dahavar. Özellikle liberal yadınlar bu-nu neden hiç sorun etmez aksi alir gibi değilirdi. (Yada aksi, aksında liberal aydınla-rın ne yapmaktadığını zaten bildiği için pes ediyor bu durumda) Yılabıcı de-ğişiklikle Mahkemesine birşeyel bayıru imkânı getiriyor... başta işi bir şey gibi amadığı. Böylelikle ne ol-çak, insanın aklına illa edilen birşey, Türki-yede işi hukuk yollarını tükettilen son-ra AİHM'e gitmek yerindeince Anayasa Mahkemesine başvuracak. Bu da neren-bakanız en az 3-5 yılın daha geçme-si demek anlamına gelecek. AİHM'de de dava sürecinin çok uzun olduğunu baka-rsanız bu dünyada hak bekleyenler çok çok bekleyecek demektir. Bir de şimdiye kadar Anayasa Mahkemesinden şika-yetedenkimsen var. Madem o kadarı-kayyetçiyi neden bir de bu yolu koraşır vatadaşın yolumu uzatıyıyor. Anayasa Mahkemesi, birden çok özgürlükçüke-leve de AİHM'e gitmeden, birer lehine devlet aleyhine kararlar mı verecek? O kadar güvenerisi işen Anayasa Mahkemesine neden şikayet edip yapısınide-ğirmeye kalkıyorsunuz? Ha pardon, şimdikiye statükoyuz, sizin atadığınız değilimci demokratlar çıkıyor, ta-biri... YOK'E TUBİTAK'aflan... Zaten en çevreci de siz-diniz, doğaşı, demokratları da. Par-don pardon...

